

«Довіра народжує надійних помічників і справжніх професіоналів...»

Специфіка роботи методиста передбачає органічне поєднання іпостасей шанованого майстра, прогресивного однодумця та творчого натхненника. Інакше йому непросто буде завоювати повагу педагогів, заручитися їхньою підтримкою та довірою. Знайомтеся — Алла Керізь, методист з дошкільної освіти Іллічівського міського методичного кабінету, голова місцевого осередку Асоціації працівників дошкільної освіти в Одеській області.

— Наскільки вагомою, на ваш погляд, є роль методистів в організації освітнього процесу в дошкільних закладах?

Алла Керізь: Нині до методистів висувають дуже високі професійні вимоги: універсальна освіченість, ерудиція, інформованість, прогресивність. Методист несе відповідальність за вдосконалення професійної майстерності педагогів. Погодьтеся, найстрашніше в професії педагога — це відсутність покликання, байдужість до дітей. Сучасний педагог має вміти виявляти найліпші якості, закладені в душі кожної дитини, і плекати їх. Тож завдання методиста — вказати йому правильний напрям у такій важливій і відповідальній справі.

Якщо методист відданий своїй професії, то він легко справляється зі своїми обов'язками, розв'язує надскладні завдання й долає всілякі труднощі. Потрібно любити те, що робиш. Бо любов — це найважливіше, що є в житті, як і у взаєминах, так і в роботі.

— Як зробити, аби педагогічний колектив став командою? Чому це так важливо?

А. К.: Передумовою формування успішної команди є позитивний психологічний клімат у колективі. Окрім того, за наміру активно впливати на формування команди потрібно регулярно організовувати заходи, що закріплюють досвід згуртованої діяльності, як-от різнопланові корпоративні свята, групові тренінги, схожі за формою до активних рольових ігор, тощо. Важливо, аби члени педагогічного колективу розуміли, що задля досягнення спільної мети потрібно працювати згуртовано, довіряти одне одному, уміти домовлятися, знаходити компроміс. Позаяк команда — це група людей, які взаємодоповнюють одне одного, мають спільну мету та поділяють загальні цінності, культуру й правила діяльності. Саме це визначає закономірний результат командної роботи — синергію, коли ефект від спільної діяльності перевищує суму витрачених зусиль.

— Громадська діяльність педагогів — вимога часу?

А. К.: Процес включення педагогів у громадську діяльність базується не лише на бажанні реалізувати певні ініціативи у сфері освіти, а й на можливостях спільноти їх підтримати. Наразі формується діалог і координація дій освітян з органами влади.

— В іллічівських дошкільних закладах створено чимало міні-музеїв. Чим зумовлений такий інтерес до музейної педагогіки?

А. К.: Процес створення міні-музеїв у дошкільних закладах міста розпочався, щойно фахівці Іллічівського міського методичного кабінету ознайомилися з листом МОН «Щодо впровадження музейної педагогіки в навчально-виховний процес» від 03.02.2014 № 1/9-83. Ми запропонували педагогам-«дошкільникам» Іллічівська підтримати цю ідею. Тож склали план освітнього проекту та реалізували його спільними зусиллями. Прагнули донести дітям розуміння того, що музей — це насправді дуже пізнавально і цікаво. Адже в наш час інформаційних технологій — усіляких гаджетів і електронних «іграшок» — так важливо не забувати історію поживокливих світлин, книжок та інших музейних експонатів минулого, від яких «іде тепло і летить світло». Добре, коли це «тепло і світло» відчувають сучасні діти.

— Яким професійним досягненням пишаєтеся?

А. К.: Я створила команду однодумців й очолила осередок Асоціації в Одеській області. Також сприяла створенню єдиного музейного простору в дошкільних навчальних закладах міста, неодноразово публікувалася у фахових виданнях. Пишаюся вступом до Одеського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України, нині навчаюся на II курсі.

— Що вважаєте найвищою цінністю у житті?

А. К.: Як на мене — це довіра. Я навчилася довіряти людям. Саме довіра народжує надійних помічників і справжніх професіоналів. Інакше люди просто припиняють розвиватися. Я вдячна колегам за довіру, адже лише разом нам вдається досягати успіху.



Алла КЕРІЗЬ — методист з дошкільної освіти Іллічівського міського методичного кабінету, голова місцевого осередку ВГО «Асоціація працівників дошкільної освіти» в Одеській обл.

— Чи шкодували ви коли-небудь про свій професійний вибір?

А. К.: Ні, ніколи. Завжди хотіла бути педагогом. Дитячий садок сповнює мене відчуттям щастя, успіху, повноти життя. І мені понад усе хочеться, аби в наших дошкільних закладах завжди панували радість пізнання й спілкування, атмосфера любові та творчості, постійного пошуку, духовного єднання дитини та педагога.

— Якби вам запропонували обрати собі в подарунок будь-який шедевр живопису якогось всесвітньо відомого художника, що це було б за полотно?

А. К.: Гадаю, це було б «Враження. Схід сонця» Клода Моне — геніального живописця, одного із засновників французького імпресіонізму. Вона надихає своєю вранішньою свіжістю, перспективою вдалого початку нового дня.

— Що зазвичай даруєте друзям на день народження?

А. К.: Речі, про які вони мріяли, адже так приємно, коли мрії здійснюються!

— Ваш найяскравіший спогад з дитинства...

А. К.: У дитинстві батьки подарували мені калейдоскоп. Щодня, прокидаючись, я брала його в руки і розглядала кольорові переливчасті візерунки, зачарована магією їхніх перетворень. Калейдоскопічним є й моє життя: таке ж яскраве й різноманітне.

Розмову вела
Ольга ЧУЛЮК-ЗАГРАЙ